

На основу члана 19а став 8. Закона о информационој безбедности („Службени гласник РС”, бр. 6/16, 94/17 и 77/19) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС, 44/14 и 30/18 и др. закон),

Влада доноси

УРЕДБУ О БЕЗБЕДНОСТИ И ЗАШТИТИ ДЕЦЕ ПРИ КОРИШЋЕЊУ ИНФОРМАЦИОНО- КОМУНИКАЦИОНИХ ТЕХНОЛОГИЈА

Предмет Уредбе

Члан 1.

Овом уредбом уређују се мере за безбедност и заштиту деце на интернету као активности од јавног интереса, и то путем едукације и информисања деце, родитеља и других законских заступника и наставника о предностима, ризицима и начинима безбедног коришћења интернета, као и поступање у случају нарушавања или угрожавања безбедности деце на интернету које се пријављује путем јединственог места за пружање савета и пријем пријава у вези са безбедношћу и заштитом деце на интернету.

Циљ Уредбе

Члан 2.

Циљ Уредбе је да се:

- 1) подигне ниво свести и знања о предностима и ризицима коришћења интернета и начинима безбедног коришћења интернета;
- 2) унапреде дигиталне компетенције деце, односно ученика, родитеља и других законских заступника и наставника (у даљем тексту: деце, родитеља и наставника);
- 3) унапреди међуресорна сарадња у области безбедности и заштите деце на интернету.

Превентивне мере за безбедност и заштиту деце на интернету

Члан 3.

Министарство надлежно за послове информационе безбедности (у даљем тексту: Министарство) предузима превентивне мере за безбедност и заштиту деце на интернету, као активности од јавног интереса, путем:

- 1) едукације и информисања деце, родитеља и наставника;
- 2) јединственог места за пружање савета и пријем пријава у вези са безбедношћу и заштитом деце на интернету.

Едукација и информисање деце, родитеља и наставника

Члан 4.

Предмет едукације и информисања деце, родитеља и наставника су:

- 1) предности коришћења интернета;
- 2) ризици коришћења интернета;
- 3) начини безбедног коришћења интернета.

Министарство спроводи активности из става 1. овог члана у сарадњи са надлежним органима и институцијама, школама, медијима, цивилним и приватним сектором, академском заједницом, истакнутим појединцима у области савременог стваралаштва и креативне индустрије и другим заинтересованим субјектима.

Када се активности из става 1. овог члана организују у школи, школа обезбеђује присуство деце и наставника, а родитеље позива да присуствују и указује им на значај њиховог учешћа у едукативним активностима које спроводи Министарство.

Јавни медијски сервис, у сарадњи са Министарством, промовише и емитује програмске садржаје у јавном интересу који се односе на безбедност и заштиту деце на интернету, а све у складу са прописима којима се уређује јавни медијски сервис и јавно информисање и овом уредбом.

Министарство у сарадњи са осталим пружаоцима медијских услуга ради на промоцији и подстицању емитовања програмских садржаја у јавном интересу који се односе на безбедност и заштиту деце на интернету, а све у складу са прописима и овом уредбом, професионалним и етичким стандардима и принципима друштвено одговорног пословања.

Јединствено место за пружање савета и пријем пријава у вези са безбедношћу и заштитом деце на интернету

Члан 5.

У циљу подизања нивоа свести и знања о безбедности и заштити деце на интернету, Министарство предузима активности које обухватају пружање савета и информација деци, родитељима и наставницима о предностима, ризицима и безбедним начинима коришћења интернета, а нарочито о ризику прекомерне употребе савремених технологија и интернета, ризику занемаривања и запостављања деце, ризичном понашању на интернету и његовим последицама (ступање у контакт са непознатим лицима, дељење садржаја на интернету, нарушавање приватности и сигурности података и сл.) и другим појавама и опасностима на интернету, као што су игре изазова, вршњачко насиље, узнемиравање и врбовање деце, уцене, претње, експлоатација деце, дечија порнографија, слање или постављање фотографија, порука или видео снимака са експлицитним сексуалним садржајем (енг. sexting), педофилија, трговина људима и сл.

Министарство омогућава пријем пријава штетног и непримереног садржаја и понашања на интернету, односно пријављивање угрожености права и интереса деце.

Пружање савета и информација из става 1. овог члана, као и пријем пријава из става 2. овог члана обавља се телефонским и електронским путем (преко обрасца на веб презентацији, социјалних мрежа и сл).

О пруженим саветима, односно информацијама, као и о поднетим пријавама Министарство води евиденцију у електронском облику. Евиденција садржи податке о лицу

које се обратило Министарству у складу са законом који уређује информациону безбедност, датуму пријема пријаве или захтева за пружањем савета, односно информације, као и податке о пруженом савету, односно информацији или начину поступања по поднетој пријави.

Поступање по пријему пријаве

Члан 6.

У зависности од врсте угрожености права и интереса детета, Министарство у најкраћем року прослеђује:

1) пријаву надлежном јавном тужилаштву, ако наводи из пријаве упућују на постојање кривичног дела које се гони по службеној дужности, а информацију о поднетој пријави министарству надлежном за унутрашње послове (организационој јединици надлежној за сузбијање високотехнолошког криминала), у циљу информисања;

2) пријаву надлежном центру за социјални рад, ако наводи из пријаве упућују на повреду права, здравственог статуса, добробити, односно општег интегритета детета;

3) обавештење надлежном дому здравља, ако наводи из пријаве упућују на ризик прекомерне употребе савремених технологија и интернета и постојање штетних последица;

4) пријаву инспекцији за информациону безбедност уколико наводи из пријаве упућују на нарушавање безбедности информационо-комуникационог система од посебног значаја или неодговарајуће поступање оператора информационо-комуникационог система од посебног значаја;

5) пријаву министарству надлежном за послове образовања и васпитања, ако наводи из пријаве указују на постојање дигиталног насиља од стране вршњака или других лица у школи, као и на злостављање детета злоупотребом информационо-комуникационих технологија, које пријаву упућује школи на даљу надлежност и поступање у складу са прописима који уређују поступање установе у одговору на насиље, злостављање и занемаривање;

6) обавештење администратору веб презентације у случају да наводи из пријаве упућују на непримерен или штетан садржај.

У поступању по прослеђеним пријавама, надлежни органи и установе из става 1. овог члана примењују одредбе закона којим се уређује електронска трговина, уколико наводи из пријаве указују на постојање недопуштеног садржаја на интернету.

Поступање центара за социјални рад и домова здравља

Члан 7.

Након пријема пријаве из члана 6. став 1. тачка 2) ове уредбе, надлежни центар за социјални рад врши процену адекватности старања о детету (родитељ, старатељ, хранитељ), утврђује ризике по развој и безбедност детета утицајем штетних и непримерених садржаја информационо-комуникационих технологија на дете, пружа помоћ и подршку детету и породици и, по потреби, предузима мере надзора и контроле у односу на лица која се старају о детету и покреће одговарајуће поступке за заштиту права детета у складу са законом.

Након пријема обавештења из члана 6. став 1. тачка 3) ове уредбе, надлежни дом здравља који може да пружи стручну помоћ утврђује, уколико постоји претходна сагласност пацијента, односно његовог законског заступника или старатеља, да ли постоји ризик стварања

зависности или је створена зависност од коришћења савремених технологија и интернета, и пружа помоћ у складу са законом и професионалном етиком.

Запослени у центрима за социјални рад и домовима здравља дужни су да се упознају са ризицима и штетним последицама који могу да настану за децу употребом интернета и савремених технологија и обучавају се о начинима пружања помоћи деци у случају настанка штетних последица.

Међуресорна сарадња и извештавање

Члан 8.

Органи и институције надлежне за примену и поступање по овој уредби, међусобно сарађују и размењују знања и искуства у области безбедности и заштите деце при коришћењу информационо-комуникационих технологија у циљу унапређења превентивних мера за безбедност и заштиту деце на интернету, као активности од јавног интереса.

Надлежни државни органи и установе здравствене и социјалне заштите, проверавају наводе из пријава које су им прослеђене на даљу надлежност и поступање у складу са чланом 6. ове уредбе и о предузетим мерама обавештавају Министарство.

Обавештавање из става 2. овог члана врши се електронским путем, достављањем кварталних извештаја Министарству у року од десет дана од дана истека квартала.

Годишњи извештај

Члан 9.

Једном годишње, најкасније до краја марта текуће године за претходну годину, Министарство сачињава и на веб презентацији објављује извештај о раду јединственог места за пружање савета и пријем пријава у вези безбедности и заштите деце на интернету.

Престанак важења ранијег прописа

Члан 10.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о безбедности и заштити деце при коришћењу информационо-комуникационих технологија („Службени гласник РС”, број 61/16).

Завршна одредба

Члан 11.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

05 Број: 110-1241/2020

У Београду, 13. фебруара 2020. године

В Л А Д А

ПРЕДСЕДНИК

Ана Брнабић